

יא' אלול

והכי ברזא ה' אלפי"ן כלי"ן בה' תתאה, ואלין אתון אינון תלת נשמה רוח ונפש, ה' זעירא גופא בית קבול דכלהו, פתילה (ס"א פתיל ה') דאתאחדן ביה תלת גונון דשרגא, דאיהו גר יהו"ה נשמת אדם (משלי כ כז), זית מזתים דא צדיק, דאתמר ביה שמן זית זך, פתית דכתיש פתישא באינון אתין (ס"א זיתין) דאינון אברי גופא, ודא ברית מילה, לגבי שכינתא דאתקריאת גה.

ורזא דמלה והמן פזרע גר הוא (במדבר יא ז), בההוא יו"ד אתעבידת גיה, ואמאי אתקריאת גה, בגין דאיהי פלילא מז' ספיראן דסלקין לחושבן גה, ואמאי אתקריאת מן, בגין דכלא לא ידעו מה הוא, דנחית לון קודשא בריה הוא מן דאיהו פזרע גר חוור, ועינו כעין הדלח (שם), דאיהו חוור מסטרא דימינא, וטעמו כצפיהית בדבש (שמות טז לא) מסטרא דשמאלא, מה הוא, כליל מעשר אתון דאינון (דף מא ע"ב) יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא מנא דאורייתא, וסליק לחשבן מ"ה, וקא ידעו מ"ה הוא.

וערב רב שאילו בשרא ויהיב לון, ומה פתיב (במדבר יא לג) הפשר עודנו בין שניהם טרם יפרת ואף יהו"ה כו', והאי בשר הא אוקמוהו מארי מתניתין בפשר היורד מן השמים, דא מנא דאכלו ערב רב, ועם כל דא אמרו עליה אין דבר טמא (ס"א רע) יורד מן השמים.

ורזא דהאי בשר מאי ניהו, אלא כמה דאת אמר (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, ורזא דא לחבימי לבא אתמסר, והאי בש"ר בהפוכא שב"ר, ועליה אתמר (שם מב יט) שפר רעבון בתיכם, אם זכו בשר קדש, דאתמר ביה (איוב יט כו) ומבשרי אחזה אלו"ה, ואם לא נטרין בהאי בש"ר אות ברי"ת, אתהפך לון בשב"ר.

(ס"א מצאתי) ותא חזי כל שמא דאיהי מן תרין אתון פגון פי בי"ה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד) תלזא מן חכמה, ומן תלת אתון תלזין מן בינה, ומן ארבע תלזין מן שכינתא תתאה, ומן חמש תלזין בחמש ספירן, ומן שית תלזין מן צדיק, ומן שבע ותשעה ביה, מן עשר בשכינתא תתאה, דאיהי עשירית האיפה סלת, ובה מעשרין, ובגין דאיהי כלילא מעשר, אתמר בה אין שכינה שורה בפחות מעשרה (כאן חסה).

זרק"א האי תגא איהי י', וחוטא דילה ו', והא אוקמוהו כורכין את שמע עם ואהבת את ולא הוו מפסיקין, בגין דאת י' איהי אבנא מרגליתא קדישא יקרא, קירטא איהי שפה,

כְּלִילָא מַחְמִישׁ תְּקוּנֵי דְאִינוּן אַחַהּ"ע בּוּמ"ף וְגוּמְרָה, וְדָא ה' זְעִירָא, חֲמִישׁ אַבְנֵי דְקִירְטָא
דָּא ה' עֲלָאָה, דְאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, אֲתַעְבִּידוּ ה' אַבְנֵי אַחַהּ.
כְּרִיכוּ דְכוּלְהוּ ו' דְאִיהוּ כְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
יְהו"ה אַחַד (דְּבָרִים ו' ד), וּבְהַהוּא כְּרִיכוּ צְרִיךְ לְסַחְרָא קִירְטָא וּלְאַרְכָּא בְּהַ, הַאי אַבְנָא
כְּלִילָא מַחְמִישׁ, (נ"א מַעֲשֵׂר), עַד דְסָלִיק לָהּ עַד אֵין סוּף, וְרָזָא דְמַלְחָה לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים
עַל מַמְלַכְתּוֹ (שִׁם יז כ).

כִּד הַאי אַבְנָא בְּעָאֵת לְמַעְבַּד דִּינָא בְּעַמְלָק, אוּ בְּסַטְרִין אַחְרָנִין, וְכֵן בְּחִיבִין, נְטִילָא
מְגַבּוּרָה, וְאֲתַכְּלִילֵן בְּהַ כָּל סְפִירָאן, וְאֲתַקְרִיאוּ בְּהַ כְּלָהוּ גְבוּרוֹת, וְכִד בְּעָאֵת לְמַעְבַּד
חֲנָא וְחֲסָדָא בְּעֲלָמָא, נְטִילָא מַחְסָדָה, וְכְלָהוּ סְפִירָן אֲתַכְּלִילֵן בְּהַ וְאֲתַקְרִיאוּ חֲסָדִים, וְכִד
בְּעָאֵת לְרַחֲמָא עַל עֲלָמָא, נְטִילָא מַעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְכְלָהוּ סְפִירָן אֲתַכְּלִילוּ בְּהַ,
וְאֲתַקְרִיאוּ רַחֲמִי.

וְהַאי י' אִיהִי בְּכָל סְטָרָא, אִם בֵּין בְּמַאי אֲשֶׁתְּמוּדַעַת כִּד נְטִילָא מַאֲבָהֵן, אֲלָא בְּנִקּוּדָה,
כִּד אִיהִי נְקִידָא מְסַטְרָא דְקמ"ץ נְטִילָא מַחְסָדָה, וְכִד אִיהִי נְקִידָא מְסַטְרָא דְשִׁב"א נְטִילָא
(ס"א יְנָקָא) מְגַבּוּרָה, וְכִד נְקִידָא מַח"ל"ם אִיהִי מְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְתַלַּת
נְקוּדִין אֲלֵין אִינוּן מַיָּא וְאַשָּׁא וְרוּחָא (כַּאן חֲסֵר וְהוּא בְּתַקּוּז"ח דָּף כ"ד ע"א).

וַיֹּאמֶר אֵי הֶבֶל אַחִידָהּ (בְּרַאשִׁית ד ט), תָּא תְּרִין אַתְּוּן אֲלֵין דְאַסְתְּלִקוּ מִנִּיהַ, דְבַהוּן חָב,
גְּרַמּוּ לִיהַ מִיתָה, א' אַמּוּן מוּפְלָא וּמְכוּסָה, י' מַחְשָׁבָה, אָמַר לִיהַ רַבִּי אֲלֵעָזָר, אַבָּא,
וְהָא כְּמָה מַחְשָׁבִין אִינוּן, שְׁכִינְתָא תַתָּאָה אֲתַקְרִי מַחְשָׁבָה, חֲכָמָה עֲלָאָה אֲתַקְרִי
מַחְשָׁבָה, וְלַעֲיָלָא לְעִילָא מַחְשָׁבָה, וְלַעֲיָלָא מְכַלְהוּ מַחְשָׁבָה, דְלִית לְעִילָא מְנָה, וְהִיא
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין, אִי תִימָא דְסָלִיק מַחְשָׁבְתִיהַ דְאָדָם תַּמּוּן, לֹא,
דְהָא אֲתַמַּר בִּיהַ (בְּרַאשִׁית ג י) וְאִירָא כִּי עִירוּם אָנְכִי וְאַחְבָּא, דְהָא עִירוּם אַחֲזִי דְאַתְּפִשֵׁט
מִלְּבוּשִׁיהַ, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּאַבָּא וְאַחְבָּא, וּבְכִרָא וַיִּסְתַּר מִשָּׁה (שְׁמוֹת ג ו).

אָמַר לִיהַ בְּרִי בְּכָלָא חָאב, בְּמַחְשָׁבָה דְאִיהִי לְבוּשָׁא לְמַחְשָׁבָה סְתִימָא, וּבְמַחְשָׁבָה
סְתִימָא, וְדָא תְּוָה מִיתָה דִּילִיהַ, דְאַסְתְּלַק מַחְשָׁבָה סְתִימָא דְכָל סְתִימִין מִנִּיהַ, דְאִיהוּ
ח"י חֲחִי"ם, דְבַאֲתַר דְאִיהוּ תַמּוּן לִית מִיתָה תַמּוּן, וְחָאב בְּמַחְשָׁבָה סְתִימָא וְאַשְׁתַּאֲר (ד
חב ע"א) עִירוּם מִנִּיהַ, מְכָל מַה דְלַעֲיָלָא מִן אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי תְּשׁוּבָה חָאב, וְאַסְתְּלִקוּ
מִנִּיהַ, וְאִי לֹא דְקָמַת עֲמִיָה תְּשׁוּבָה וְגַלַּת עֲמִיָה, תְּוָה אֲתַאֲבִיד מְכָל וְכָל, וּבְגִין דָּא
(תְּהִלִּים קל ג) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י"ה אַדְנִי מִי יַעֲמוּדָה, מִי יַעֲמוּדָה וְדָא, וּבְגִין דָּא וּבְפִשְׁעֵיכֶם

שְׁלַחָה אִמְכֶם (ישעיהו נ א), הִיא דְאִתְמַר בָּהּ (דברים כב ז) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, אֶת
לְאִסְגָּאָה שְׁכִינְתָא תַתָּאָה עִמָּה.

אִימָא עֲלָאָה קָמַת בְּאָדָם, וְאִימָא תַתָּאָה בְּהֶבֶל, דְּחֻבָא דְאָדָם רַב הָוָה מִדְּהֶבֶל, וּבְגִין
דָּא בְרִי א"י מִן אֱהִי"ה, אִיהוּ א"י דְּחָב בֵּיה הֶבֶל, וְאִסְתַּלְקוּ וְאִשְׁתַּאֲרַת (נ"א קִנְיָן וְאִסְתַּלְק
וְאִשְׁתַּאֲרוּ), ה"ה, וּבְגִין דָּא א"י הֶבֶל אַחִידָה, וְאִיהוּ א"י מִן אֲדִנְיָ, וְאִשְׁתַּאֲרַר ד"ן מִן אֲדִנְיָ,
חֻבָא דְאָדָם גָּרַם דְאִסְתַּלְק י"ו מִן יְהו"ה, וְאִשְׁתַּאֲרַר ה"ה.

אָמַר לִיה אָבָא וְהָא י"ו הָוָה לִיה לְמַהוּי ו"י, אָמַר לִיה בְרִי וְדָאִי דָּא רָזָא דְחָב בְּמַחְשְׁבָה
עֲלָאָה, דְאִסְתַּלְק י' מִן א, וְאִשְׁתַּאֲרַת ו"י, בְּגִין דְאִסְתַּלְק מִתַּמָּן עֲלַת הָעֲלוֹת דְאִיהוּ
מַחְשְׁבָה סְתִימָא בְּאֵת י' מִן א, דְלִית יְחֻדָא (ס"א מַחְשְׁבָה) בְּרַ מְנִיָּה, וְהָכָא רָזָא דְלָא
אֲתַגְלִיָּא עַד הַשְּׁתָא, וְדָא אִיהוּ כִי יַדַּע שְׂמִי יִקְרָאִנִי וְאֶעֱנֶהוּ (תהלים צא יד), שֵׁם י', דְלִית
לְעִילָא מְנִיָּה כָּלִל, אֲלָא הָוָה דְבָרָא כְּלָא, וְלִית מָאן דְבָרָא לִיה, דְאִית בּוֹרָא דְאִתְבְּרִי,
כְּגוֹן מְיָא דְאִיהוּ בְרָא לְעֲשָׂבִים וְגַדְל לֹון וְאִיהוּ אִתְבְּרִי, אֲבָל הָאִי בְרָא וְלָא אִתְבְּרִי,
אִיהוּ דְלִית אֲל"ה לְעִילָא מְנִיָּה.

אָמַר לִיה אָבָא מְאִי אִו"י הו", אָמַר לִיה בְרִי הָאִי אִיהוּ כִּד אִסְתַּלְק א מִן אֱהִי"ה,
עִם י"ו מִן יְהו"ה, אֲתַעְבִּיד אִו"י, אָמַר לִיה, אִי הָכִי הָאִי א דְתַמָּן ו"י לְעִילָא מִן א' מִן
אֱהִי"ה אִיהוּ, וּמִכָּל שְׂמָהָן, אָמַר לִיה בְרִי אִית א' דְאִיהוּ בְּדִיּוֹקְנָא דָּא יו"ה, י' לְעִילָא
ו' בְּאִמְצַע ד' לְתַתָּא, וְדָא א' מִן אֱהִי"ה, א' מִן אֲדִנְיָ, אֲבָל הָאִי א סוּפָה פְתַחֲלָתָהּ
וְתַחֲלָתָהּ כְּסוּפָה, וּבָהּ אָמַר עֲלַת הָעֲלוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן (ישעיהו מד ו), וּבְאֵת ו'
דְאִמְצַעִתָא וּמִבְּלַעְדִי אִין אֱלֹהִים.

אָמַר לִיה הָא וְדָאִי אֲתַגְלִיָּא לִי מַה דְלָא יַדְעָנָא עַד הַשְּׁתָא, וְלָא עֲתִיד לְאֲתַגְלִיָּא עַד יוֹמִין
דִּיִּיתִי מִלְכָּא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיה אִי הָכִי אֲשַׁתְּמוּדַע דְאִית אָדָם קְדָמוֹן לְכָל קְדוּמִים,
וְאִית אָדָם אַחְרָא, אָמַר לִיה בְרִי הָכִי הוּא וְדָאִי, אָדָם דְבָרָא לִיה עֲלַת הָעֲלוֹת בְּדִיּוֹקְנָא
דִּלִּיה סְתִים וְגַנְיָ, הָאִי גָרַם דְאִסְתַּלְק עֲלַת הָעֲלוֹת, אָדָם תְּנִינָא חָאב בְּמַחְשְׁבָה,
וְאָדָם תְּלִיתָאָה חָאב בְּמַעֲשָׂה, דְתַלַּת אָדָם אִינוּן, אָדָם דְבְּרִיאָה, אָדָם דִּיִּעִירָה, אָדָם
דְּעֲשִׂיָּה, דְלָאוּ כָּל חוּבִין שְׁוִין.

אָמַר לִיה בְרִי עִם כָּל דָּא הָוָה ה' קְיִימָא קְמִיָּה דְאָדָם, בְּתַר דְאִתּוּ עֲרַב רַב וְעָבְדוּ
יַת עֲגָלָא, גְרָמוּ דְאִסְתַּלְק ה' לְגַבִּי ו"י, וְאֲתַעְבִּיד הו", וּמָאן גָּרַם דָּא, הוּי גוּי חוּטָא
(ישעיהו א ד), וְאִשְׁתַּאֲרַת ה' בְּתַרָּאָה יְחִידָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (איכה א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָה,

דבבדמיטא ותלכנה שתייהן (רות א יט) ה"ה, לבתר אסתלקת ה' עלאה, אשתארת ה' תתאה בתראה יחידה, בטר דאתערבו טוב עם רע, מה דאפריש קודשא בריה הוא, הדיא הוא דכתיב (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, גרמו דגלת שכינתא ואתערבת בין אומין דעלמא, (ס"א בין אומין דעלמא ובנהא עמה) ומנטרא לון (ס"א לנטרא לה) בגלותא, בטהווא זמנא נחית קודשא בריה הוא בכל אתווי דאסתלקו בגלותא, הדיא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתון וכו'. (דף מב ע"ב).

תקונא עשרין, וחד ועשרין

בראשית ברא אלהים, אלהים מ"י אל"ה, עליה אתמר (ישעיהו מ כו) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אל"ה.

בראשית, נחתו תמן תרין סבין, ואמרין אתעסקנא במה דהויתון ואנן לא הוין (נ"א ולא הוין), ודיא ב' תרין ראשית.

הא סבא עלאה קא נחית ביניהו, אמר הא אנן חד, ותלת הוין וכען אנן חד, אלהים ודאי מ"י ברא אלה, מ"י ברא באלין תלת, ואיהי רביעאה, ושביעאה, (ס"א וחמשאה), (וס"א ותשיעאה).

בראשית אינון שית סבין, ומאן נינהו את השמים, ואת הארץ, הא אנן שבועה ותלת גביזין עליהו.

באלין שבועה סבין ובת שבת יחידה לקבליהו שבועה, ובגין דא הא אנן שבועה שביעות, חד עולימא הוה מזנב אבתריהו.

ואלין סבין אערעו בבוצינא קדישא וחרבוי, אמרו ליה רבי רבי, אנן וחברך אשפחתון חד עולימא דאיהו בארקהא מזנב אבתריכו.

אמר לון, אערענא במשריין סגיאין דהוון קא אתיין מקרבא דחויא, ואנון משריין דמלאכין דנחתין מזרזן לקבלא צלותין, מסטרא דחמשין אתוון דמיחדין ישראל בכל יומא, דבהוון וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים (שמות יג יט), דמלאכין דנחתין לאגחא קרבא, דקא ממנן על צלותין, פלהו הוה נחתין (ס"א סלקין) בתוקפא דגבורה, פד נצחין לחויא, וכמה תילין דיליה דקא רדפין אבתריהו, בכמה חובין דישראל, ואינון מארי צלותין, ומסתכלין בשם יהו"ה דאיהי בינה, דנחתא עליהו בתוקפא

דגבורה, בלהו נפלין מקיומיהו, ואתקיים בהו סוס ורכבו רמה בים (שם טו א), דא ים נ' שיערי בינה, חמשין אתון דקריאת שמע.

אמרו ליה ולחבריא הוה לכו לעיינא לאסתפלא בתר ההוא דמזיב בתר צלותין דאינון חלשין, ולית לון רשו לסלקא עם אחרנין ולפרחא עמהון לעילא, ובגין אינון צלותין חלשין אתמר (דברים כה יח) ויזיב בך כל הנחשלים אחריה, (ישעיה יא ו) דנער קטן נוהג בם.

דאלין עשר סלקין ביו"ד ה"א וא"ו ה"י, וכל חד אית ליה צלותיה, ואם חסר חד מנייהו אפילו בתראה, לא סליק צלותא דיליה עמיה, בגין דאיהו עניא, ולית ליה רשו לסלקא צלותיה עם אחרנין, בלהו צלותין מתעכבן לסלקא, עד דההיא צלותא דעניא סליקת, ובגין דא תפלה לעני כי יעטוף (תהלים קב א), דכלהו מתעטפין בגינה, עד דאיהי סלקא עמהון, דלית פרודא בה מנייהו.

וצלותא דעני איהו שכינתא, מאן עני דא צדיק, והאי צלותא אתקריאת עקב לגבי צלותין אחרנין, ובגינה אתמר אפילו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסחיר לה להאי נקודה דאיהי קוצא דאת ד', בכמה חובין לאולפא קטיגורא על בנוי דשכינתא, לא יפסיק לההיא נקודה, דאם יפסיק, בגיניה אסתלק קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר, דאיהו נחש פרוץ בעקבו, ובגין חויא לא יפסיק, ולא אסתלק קוצא דאת ד' מן אחד, אבל בגין עקרב אסתלק, ואיהו פוסק, וברח מניה, הדא הוא דכתיב (בראשית לט יב) ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא החוצה.

אדהכי הא עולימא דקא אזדמן לגבייהו, מחמר אחר בעירן, אמר לון מהו ויעזב בגדו בידה, אלא עקרב איהי עקר ב', דעקרת ביתא דשכינתא, ודא איהו בגדו דחויא דעבודה זרה, פד חויא אתיא לאתחברא עם גוף אדם ישן, דאמרת שכבה עמי, חצופה זונה, אתמר באות ברית וינס ויצא החוצה.

(נ"א כ"י ובגין דא אפילו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסתיר לה לההיא נקודה דאת ד' לא יפסיק, דאי יפסיק בגיניה אסתלק קוצא מן ד' דאחד ואשתאר אחר דאיהו נחש פרוץ בגין דחויא לא יפסיק ולא אסתלק, ואיהו פוסק וברחת מניה, אבל עקרב יפסיק, פמה דעבד יוסף צדיקא הדא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה וינס וכו'. אדהכי הא עולימא קא אזדמן לגבייהו מחמר בתר בעירן, אמר לון מאי וינח בגדו אצלה וכו', אלא עקרב עקר ב', דעקר ביתא דשכינתא, פד בעיא לאתחברא עם צדיקיא צריף לאפסקא מניה, ולא יתהני מניה ואפילו (דף מג ע"א) ממשכא דיליה,

יְהוָה אָמַרְי נְזִירָא סְחֹר סְחֹר לְכַרְמָא לָא תְקַרְב הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אַעֲלֶה, מִשְׁכָּא דִּיעַר הָרַע, וְדָא בְּגָדוֹ דְחֻזְיָא עֲבוּדָה זָרָה, כַּד אִיהוּ קָא אַתְיָא לְאַתְחַבְרָא עִם צַדִּיקֵיָא וְאִמְרָה שְׂכָבָה עִמִּי תְצוּפָה זֹנָה, אִיתְמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיָּנֶם וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לִיה מָאן אַנְתָּ, אָמַר לֹון אָנָא אִיהוּ בְרָא דְנוּנָא חֲדָא, דְשֵׁט בִּימָא רְבִרְבָא, וּבְלַע כָּל נוּנִין דִּימָא וְאַפִּיק לְהוֹן חַיִּים לְבָר, וְלִזְמַנִּין אִיהוּ נָפִיק בְּיַבִּשְׁתָּא, לְקִימָא בֵּיה (בראשית מח טז), וַיִּדְגּוּ לָרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, תְּנוּוּהוּ, אָמְרוּ לִיה, בְּתַר דִּלִּית רְעוּתָךְ לְגַלְעָה מָאן אַנְתָּ וּבְרָא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן אִיהוּ (נ"א מאי אִיהוּ) אַתְר דְדוּכְתָךְ, אָמַר לֹון אַתְר דְדוּכְתִי אִיהוּ מְגַדְלָא חֲדָא דְפָרַח בְּאַוִירָא תְנוּוּהוּ.

אָמְרוּ לִיה לָא תִימָא לֹן מִדִּי (ס"א מ"ל), מָאִי אִיהוּ אָבוּךְ, אָמַר לֹון אָבָא דִּילִי אִיהוּ חֲדָא נוּנָא רְבִרְבָא, דְכַד צַחִי, אֲפַתַח פּוּמִיָה וּבְלַע מִיָא דִימָא, וְעַד שְׁבַעִין (ס"א שְׁבַעָה) שְׁנִין לָא הָדַר יָמָא לְתוּקִפִּיה, וְרִזָּא דְמַלְאָה יַבְטַח כִּי יִגִּיחַ יַרְדֵּן אֶל פִּיָּהוּ (איוב מ כג), וְאִיהוּ בְלַע כָּל כַּד מִן יָמָא, וְאַתּוֹן לָא אֲשַׁתְּאֲבַתּוֹן מִנִּיה אֶלָּא כַּד חַד, דְאִיהוּ כ"ד סְפָרִי דְאוֹרִיָתָא, אִיךְ לָא אֲשַׁתְּמוּדְעַתּוֹן בֵּיה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲדַכְּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר וַהֲאִי אַנְתָּ אִיהוּ בְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סְבָא, חֲדוּ בֵּיה, וְאָמְרוּ. בְּוַהֲאִי אִי אַנְתָּ הוּיָת בְּהֲאִי עֲלָמָא, הוּיָן קָא נְחַתִּין מִסּוּסוֹן דִּילָן, וְהוּיָן אַנְן מְחַמְרִין בְּתַר בְּעִירָךְ.

אָמַר לֹון, הַהוּא חוּזָא דְאַתּוֹן מְגִיחִין קְרָבָא בֵּיה אִיךְ אֲשַׁתְּזַבְתּוֹן מִנִּיה, דְאִיהוּ בְלַע וּקְטִיל, וְלָא עוּד אֶלָּא דְאִיהוּ קְטִיל לְאַדָּם קְדַמָּאָה, וְלְכָל דְרִין דְקָא אַתְיָן אֲבַתְרִיה, וּבְרַתָּא אִיהִי עַל מְגַדְלָא דְפָרַח בְּאוִירָא, וּמְכַרִּיזִין בְּכָל יוּמָא בְרַקִּיעָא, דְכָל מָאן דְקְטִיל לְהֲאִי חוּזָא, דִּיְהָבִין לִיה לְאַנְתּוֹן בַּת מְלָךְ פְּנִימָאָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְהֲאִי זָהָב אִיהוּ ז' יָמִי בְרַאשִׁית, ה' חֲמִשׁ אֹר, ב' אִיהִי ב' מִן בְּרַאשִׁית, עֲלָה אִתְמַר (שיר ז י) יָפָה כְּלָבָנָה, תּוֹרָה שְׁבַעֲל פָּה קְרָאן לָהּ בְּמַתִּיבְתָא.

וּבְגִין דָּא כְרוּזָא כְרִיז, כְּמָה גְבַרִין, כְּמָה מְאָרִי תְרִיסִין, אַתְכַּנְשׁוּ בְּכִי מְדַרְשָׁא, לְאַגְחָא קְרָבָא עִם חוּזָא בְּגִינָה, וּכְמָה תְרִיסִין אַתְעַבִּידוּ פְּסָקוֹת בְּגִינָה דְבְרַתָּא דְמִלְפָּא, וַיִּפֹּן כַּה וְכַה וַיִּרָא כִּי אִין אִישׁ (שמות ב יב), לִית בְּהוֹן דְקְטִיל לְחוּזָא, עַד דִּיִּיתִי הַהוּא דְאַתְמַר בֵּיה וַיִּפֹּן כַּה וְכַה וַיִּדְ אֶת הַמְצָרִי, וּבְגִין דָּא אִתְמַר (בראשית מט י) עַד כִּי יָבֵא שִׁיל"ה, שִׁיל"ה מִתְּש"ה, דְאִיהִי מוֹרְשָׁה דִּילִיָּה, וּבְגִין דָּא בְּגִינָה אִתְמַר בֵּיה עַד כִּי יָבֵא שִׁיל"ה, דִּילִיָּה (נ"א דִּילָה) וַהֲאִי, אִיהוּ קְטִיל לְחוּזָא.

ול"ו יקת"ת עמי"ם (שם), בגין דאיהו בן יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא,
דאתמר ביה (דה"א כג יז) ובני רחביה רבו למעלה, וקטיל לחו"א, וחיליה בימא ובניבשתא
וברקיעא, וכמה מארי קרבין אגחו עמיה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד כו)
שם אניות יהלכון בימא דאורייתא, דאינון אניות עיינין דמסתפלין באורייתא, וכמה
אניות מנייהו אתברו ונפלו בימא.

עד דייתי מורשה דילה, וקרע ימא דאורייתא, וסוס ורוכבו רמה בים, דאיהו חו"א
ובת זוגיה, דאיהי סוסיא דילה, ואיהו אעבר עלה לישראל דלא טבעין בה, הדא הוא
דכתיב (שמות יד כט) ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.

בקדמיתא בימא בההוא חמר, בפורקנא בתרייתא פלא בימא דאורייתא, משה דילה
דקרע ביה ימא דא קולמוס, בגין דעליה אתגלייא זרוע יהו"ה, דאתמר ביה (ישעיה נג א)
וזרוע יהו"ה על מי נגלתה.

בההוא זמנא דאתעבר ההוא חו"א בישא מן ימא, שליט חו"א קדישא, ובההוא
זמנא (שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אזלין אניות בהבטחה בימא דלא טבעין,
דהא רוח סערה אתעבר שלטנותיה מן ימא דאורייתא, ובההוא זמנא שם רמש
ואין מספר וגומר, שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו (תהלים קד כה-כו), ויהי
חדי עמהון, הדא הוא דכתיב (תהלים מח יד) שיתו לבכם לחילה וגומר, לחולה פתיב,
ובלם אליה ישפרון לתת אכלם בעתו, (דאינון עתותי דאורייתא כמו שאמרו חכמינו
זכרונם לברכה קבעת עתים לתורה) דאיהו עתו דצדיק, תתן להם ילקוטין (שם קד
כח) דא זמנא, דאתמר ביה (שמות טז כו) ששת ימים תלקטוהו וגומר, מסטרא דעמודא
דאמצעיתא דאיהו פליל שית סטרין, לויתן לעילא דא צדיק דאיהו פדג (דף מג ע"ב)
קטן על ביה ימא, נחש בריח, דא ההוא דאתמר ביה (שמות כו כח) הברית התיכון בתוך
הקרשים, ודא עמודא דאמצעיתא דאתקרי תיכון, בגין דאיהו עמודא דאמצעיתא,
תרין גרפוי ימינא ושמאלא, דמתמן אורייתא אתיהיבת, תרין קשקשוי תרין סמכי
קשוט, שכנתא עלאה איהי ימא, שכנתא תתאה איהי (משלי ל יט) דרך אנהי בלב ים,
דאיהו ל"ב אלהי"ם דעובדא דבראשית, שם רמש ואין מספר, כמה דאת אמר (שיר ו
ח) ועלמות אין מספר וכו', ואינון הלכות פסוקות, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה
רעותיה דשכנתא.

חיות קטנות אלין אתון דאדנ"י, עם גדולות אינון אתון דיהו"ה, דאינון מרפבות דקודשא בריה הוא ושכינתיה, אתו פלהו חבריא לנשקא ליה, פרח ולא חזו ליה ולא מידי.

פתח רבי אלעזר ואמר, אבא, והא שבע ימים אינון, וי"ם עלאה איהו על פלהו, ועלייהו אתמר (דברים לג יט) פי שבע ימים ינקו, למאן אינון יונקים, אמר ליה ברי שבועה בשבועה אינון מוצקות, והכי אינון רקיעים שבועה בשבועה, והכי אינון טורין שבועה בשבועה, והכי אינון ארעין שבועה בשבועה, ישובין שבועה בשבועה, וראשין דלהון תרין, ורוא דמלה שנים שנים שבועה בשבועה, וכלהו זכר ונקבה, ולעילא חד גניז וטמיר, והכי אינון שבע פרסין שבועה בשבועה, שבע היכלין שבועה בשבועה, והכי ממנו אינון שבועה ושבועה.

לוינתן דימא דא צדיק, רישא דאיהו עמודא דאמצעיתא, מטי עד ימא שביעאה דאיהו רישא דכלהו, ותריין גדפוי ותריין קשקשין בארבע ימים שעוריהו, שעור דזנבא דחויא מטי עד ימא שביעאה בתראה, דאיהו פלילא שבע ימים, דעליה אתמר (תהלים קיט קסד) שבע ביום הללתיך.

אמר רבי שמעון, ברי, הא מארי תריסין קא נחתין מלעילא, מלובשין שרין, קשתותיהון קשתי אש, ורומחיהון אשא, וסיפיהון להבה, פלהו מארי עינין, בודאי הא מארי תריסין בבי מדרשא, ואלין בהון יתערון לאגחא קרבא לעילא.

ולא עוד אלא דהא נונא רברבא קא אתיא, רב המנונא סבא, ודאי בכמה נוגין חיילין קדישין דתלמידי חכמים, דמתרביין בימא, פען צריד לפרשא לון רשת, למיהוי ברשות דילן, ולמארי תריסין מאני קרבא, פען צריד לאתקנא בקירטא באבנין דקירטא, בקשתא בגירין דקשתא, ברומחא, בסייפא, תחזק מגן וצנח (תהלים לה ב), דאית מארי תריסין דאינון מגיחין בסוסון, ואית אחרנין דאינון רגלין, דעלייהו אתמר במפקנותא דגלותא דמצראי, פשש מאות אלת רגלי וגומר (שמות יב לו).

קם רבי שמעון פתח ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), מאן ריב, דא שכינתא, דאיהו ריב יהו"ה, דאיהו רבי רב, בגין בנהא, איהו ריב ברבי ורבן ורבא, ריב ודאי בכלהו תנאים ואמוראים, דאיהו מריבת בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו עמודא דאמצעיתא, פליל שית סדרין.

ועליהו אתמר (ישעיהו כז ה) או יחזק במעווי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד בעמודא דאמצעיתא, וחד בצדיק, ועליהו אתמר (שם נז ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב, ובגלותא אתמר בעמודא דאמצעיתא מרחוק יהו"ה נראה לי (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב לה, ובגניה אתמר (משלי כז לה) טוב שכן קרוב מאח רחוק.

ובגין דא שמעו הרים אלין אבהו, את ריב יהו"ה דא שכנתא, דאיהי ריב עם אבהו, בגין דמרחקין לה מבבלה, דאינון אתקריאו אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ אלין אינון תנאים, ואלין תנאים"ם בהפוד (א"ע ט"ד) אתון, ואינון נצח ויהוד (צדיקים) איתני עולם, והא אית"ן בהפוד אתון תנאים דמסייע ליה בגלותא, ועלה אתמר (במדבר כד כא) איתן מושבך ושים בסלע קנהך.

והאי סלע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמיא דאורייתא באלין פסקות ובגין ויך משה את הסלע במטהו פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא טפין טפין זעיר שם זעיר שם, וכמה מחלוקות על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים, דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגניהו ויך משה את הסלע במטהו פעמים, דאם לא דמחא בה לא הוו טרחין ישראל ותנאים ואמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע, אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והנה נפיק מיא בלא קשיא ומחלוקת ופסק, בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה הנה שרי בפומיהון דישראל, דאיהי אורייתא דבעל פה, דאיהי סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי איהו סל"ע ע"ל ס'.

דשכינתא הנה נח על טגרא, דבכל אתר דבעי קודשא בריה הוא למעבד נס, שכנתא אקדמת לההוא אתר, וכיון דשכינתא הנה תמן, לא הנה ליה למחאה בסלע, דקלנא הוות לשכינתא דהות תמן דלא הנה ליה חילא למיחב מיא, ודא איהו על אשר לא קנדישתם אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק שכנתא מן הסלע, דאיהי י' מן מיטטרו"ן, ואשתאר מיטטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקווי המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר (בראשית א ט), אחד איהי מלכות, ותראה היבשה דא סלע מיטטרו"ן, ובגניה אתמר (שם ב כא) ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה, מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ו ג) בשגם הוא בשר, ועד הנחית לה לא עלה הסלע ולא יהיב מימיו.

וּבְתַר דְּאַסְתִּילַק הָאִי מִבּוּעָא מִתַּמְּן, שְׁלִיטת מְרָה בְּאַתְרָהָא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שמות טו כג) וַיָּבֹאוּ מִרְתָּהּ, וַרְזָא דְמַלְאָה וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבּוּדָה קָשָׁה וְגוֹמֵר (שם א יד), דְּיָא קוּשְׁיָא, בְּחֵמֶר דְּיָא קַל וְחֵמֶר, וְהָא אוּקְמוּהוּ.

וְהָכִי הוּוּ יִשְׂרָאֵל עַד דְּאַחֲזִי לֹון עֵץ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם טו כה) וַיִּזְרְהוּ יְהו"ה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְדָא עֵץ חַיִּים, דְּאַתְרַפִּי עַל הַהוּא מִבּוּעָא דְאִיהִי שְׁכִינְתָא, י' מִבּוּעָא דְאַשְׁקִי לְאֵילָנָא דְאִיהוּ ו', וְהָאִי עֵץ מִהֲלָךְ חֲמִשׁ מְאוֹת שָׁנָה דְאֵינוֹן ה', וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם דְּיָא ה' בְּתַרְאָה, דְּאַתְמַר בְּה' (רות א כ) קְרָאן לִי מְרָה, דְּשְׁכִינְתָא תַתְּאָה אִיהִי מְעִין גַּנְיָם דְּלִית לִיהּ פְּסִק, טְפָה דְאַתְמַשְׁכָּא מִן מוֹחָא, וְכַמְּה טַפִּין אַתְמַשְׁכָּאן מִנִּיהּ, דְּאֵינוֹן (תהלים מה טו) בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהּ רַעוּתֵיהּ.

קְרַקְפְּתָא אִיהִי סְלַע, וּמִבּוּעָא מְלַגָּא דְּיָא מוֹחָא, עַל אֲלִין טַפִּין אַתְמַר (תהלים קכז ה) אַשְׁרֵי הַגֵּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת אוֹיְבָיִם בְּשַׁעַר, דְּאִיהוּ תַרְעָא דְצַדִּיק אוֹת בְּרִית קִדְשׁ, דְּעֵלָה אַתְמַר (שם קיח ב) זֶה הַשַּׁעַר לִיהו"ה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוּ.

וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה (מיכה ו ב), אֲלִין תְּלַת יוֹדִין, וְהָאֵיתְנִים מוֹסְדֵי אַרְיָ (שם) אֲלִין תְּלַת וַוִין, דְּכַלְהוּ אַתְרַמִּיזוּ בְּוִיסַע וַיָּבֹאוּ וַיִּט.

קוּם אֲלַעְזָר וּנְטִיל קִירְטָא דְאִיהִי שְׁכִינְתָא (וְאַקִּיר לָהּ תַנְא), וַיִּזְרִיק מִנֶּה אִיהִי אָבֹן טְפָה קְבִישָׁא, דְּעֵלָה אַתְמַר (בראשית ב ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, (וּבְגִין דְּיָא) (ד' טו ע"ב) אֲסַתְלַקְתָּ עֲזָקָא מִן א' מִן זֶרֶק"א, לְקַבְלָא עֲלָהּ אָבֹן יְקָרָה דְאִיהִי טְפָה, וּמְיָד וְהַשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה, כִּד סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאִימָא, דְאִיהוּ א' מִן אַדְנִי אַהִי"ה, וְעַל מְאֵן סְלִיקַת, עַל עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְאִיהוּ ו', דְאִיהִי פְרִיכָא בֵיהּ כְּעִזְקָא בְּאַעֲבָעָא, וְסְלִיקַת כִּד' מִן אַדְנִי, דְאֵינוֹן תַרִין דְרוּעִין וְתַרִין שׁוֹקִין, עַד דְּסְלִיק לְאַת י' דְאִיהִי אַבָּא חֲכָמָה י' עֲלָהּ, בְּגִין דְּמִתַּמְּן אַתְנַטִּילַת, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ג ט) יְהו"ה בְּחֲכָמָה יָסַד אַרְיָ, וּנְטִילַת נְבִיעוּ וְשִׁקְיוֹ מִנִּיהּ לְעֵילָא, בְּקוּצָא דִילִיהּ לְעֵילָא, וּבְאַמְצַעִיתָא, וּבְקוּצָא דִילִיהּ לְתַתָּא, וְכִד נְחִיתַת, נְחִיתַת כְּלִילָא מִתְלַת טַפִּין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְמַר בְּה' הוֹלֵךְ סְגוּלַת"א.

וְאַתְקַרִיאת י' י' בְּתַלַת יוֹדִין, י' עֲלָהּ אִיהִי עַל רִישָׁא דְא, דְאִיהִי כְּתַר עֲלִיזוֹן עַל כָּל עֲלִיזוֹ, וְלְבַתֵּר נְחִיתַת בְּאַמְצַעִיתָא וּנְטִילָא מִתַּמְּן (כְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא) (נ"א בְּאַמְצַע), וְלְבַתֵּר נְחִיתַת לְתַתָּא בְּאַתְרָהָא י' דְאִיהִי לְתַתָּא מִן א.

קָם עוֹלִימָא בְּתַר טוֹלָא, אָמַר רַבִּי רַבִּי הָא טְפָה קָא נְחַתָּא, טוֹל קָשֶׁת בִּידָהּ, דְאִיהוּ כְּגוּוֹנָא דְאַעֲבָעָא וְעִזְקָא בֵיהּ, טוֹל לִיהּ וְדַרְדַּךְ (ס"א וְרַקָה) לִיהּ לְגַבְהָ, דְקַבִּילַת לָהּ עֲלִיהּ,

דְּהָא בְּד סְלִיקַת מִתְתָּא לְעִילָא עַל רִישָׁא דְּאָת ו', אִיהוּ כְּרוּמְחָא ו', אֲתֵאָרְכַת בֵּיה
כְּשִׁרְבִיטָא דְּכַכְבָּא, וְכַד סְלִיקַת לְעִילָא שְׂרָיָא עָלָה י' וְאֲתַעְבִּידַת ז', וְדַאי תַּגָּא עַל
רִישָׁא דְּסִפְר תּוֹרָה, בִּינּוּן דְּנַחְתַת, צְרִיךְ לְמִדְרֵךְ קִשְׁת לְגַבְהַ דְּאִיהוּ צְדִיק, וּמְנִיָּה נְחִיתַת
וְאִזְדְּרִיקַת בְּאַתְרָהּ א.

וְחֲרָבָא דְּאִיהִי (דְּהֵאִי) טְפָה אִיהִי חֲתִיבַת לָהּ לְתַלַת טְפִין, בְּגִין דְּאִזְיַלַת סְגוּלָתָא, דְּכַד
נְחִיתַת עָלָה הָוָה י', וְלִבְתַר חֲתִיבַת לָהּ לְתַלַת, לְמַהוּי תַּגָּא וְעֵטְרָה בְּרִישָׁא דְּתַלַת
אַבְהִן, דְּתַהֵא כְּתַר תּוֹרָה וְכְתַר כְּהוּנָה וְכְתַר מְלָכוּת, וְדַא רְזָא דְ תַלַת תַּגִּין עָלָה.

דְּרִישָׁא דְּחֲרָבָא אִיהִי י', גּוּפָא דְּחֲרָבָא ו', תְּרִין פִּיפְיוֹת דִּילָהּ ה"ה, נְרַתְקָא דִּילָהּ אַדְנ"י,
(וְחֲרָבָא יְהו"ה), וְכַד אִיהִי יְהו"ה בְּר מְשִׁכְנִיתִיָּה, אִיהוּ דִין דְּחֲתִיךְ מְכַל סְטָרָא, כַּד
עָאֵל בְּנְרַתְקָה אֲתַעְבִּיד רַחֲמֵי וְלֹא חֲתִיךְ דִּינּוּ, וְרְזָא דְּחֲרָבָא בְּנְרַתְקָה, יֵאֵהֲדוּנָה"י
חֲכִי וְדַאי.

וּבְזִמְנָא דִּיהו"ה בְּר מְשִׁכְנִיתִיָּה, אֲתַמַר בֵּיה (דְּכֵרִים ד כג) כִּי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ אִישׁ אֶכְלָה
הוּא, דְּנִטִיל מְגֻבְרָה לְאוּקְדָא עֲלֵמָא, י' אֲתַעְבִּיד גְּחַלַת, ו' שְׁלֵהוּבָא דְּגַחַלַת, ה' ה'
חַד חֲמִשׁ גְּוֹנִין, תַּנְיִנָא חֲמִשׁ נְהוּרִין דְּנַחְרִין בְּהוּן, וּבְזִמְנָא דְּה' עֲלָה אֲסַתְלַקַת מֵה'
תַּתָּא, אִיהִי אֲמָרָה (שִׁיר א 1) אֵל תְּרַאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, וּבְזִמְנָא דְּאִיהִי נַחְרָא בְּגוּוֹנָהּ,
אֲתַמַר בָּהּ (בְּרַאשִׁית ט טז) וְרֵאִיתִיָּה לְזִכְר בְּרִית עוֹלָם, קָמוּ תַנְאִים וְאַמּוֹרָאִים דְּלְעִילָא,
וְאַמְרוּ רַבִּי רַבִּי כַּמָּה תַקִּיפָא קִירְטָא דִּילָהּ, דִּי סְלִיקַת לָהּ עַד אִין סוּף, וּנְחִיתַת לָהּ עַד
אִין תַּכְלִית.

פְּתַח כְּמִלְקַדְמִין וְאַמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה (מִיכָה ו ב), אֲמַר לוֹן אַבְהִן אַבְהִן טוֹרִין
רְבִרְבִין, שְׁמַעוּ, דְּהֵאִי אַבְן דְּאֲתַגְזַרַת מֵאֲלִין טוֹרִין דְּלְכוּן, דְּאִיהִי כְּתָרָא בְּרִישָׁא דְּכְלָהוּ,
וְהֵאִיתַנִּים דְּאִיהִי כְּתָרָא עַל כְּלָהוּ, אִיהִי סְלִיקַת רִיב עֲלֵיכוּ, בְּגִין בְּעָלָה, דְּאִיהִי מִבּוּעָא
סְתִימָא כְּסִלְע, עַד דִּיִּיתִי בְּעָלָה לָא יְהָבָא מִימּוּ, דְּהֵא לִישְׁנִין אִינּוּן כְּפִטְיִשִׁין דְּמַחְאָן
כְּהוּא סְלַע, וְלִית חַד מְנִיָּהוּ דְּאַפִּיק מִינָה נְבִיעוּ, בְּר מִבְּעָלָה דִּינְדַע לְאַמְשָׁבָא לָהּ.